

16.8.1960

- 16.30

בבוא רוזן לבואנוס-אירס, ביום ששי בערב, עוד לבבי היה
אצל שר-החוץ. היועץ הרשמי של משה"ח הודיע לרוזן בשבת בבוקר - כי
התקרית מחוסלת עם גרוש לבבי. הציעו לא ההודעה המשותפת, וניתן לו
מכתב משר-החוץ על מינוי שגרירים תוך חודשיים.

לא נכנסו עם רוזן בוויכוח על העבר, ועל הבעיות המשפטיות.
את שר-החוץ ראה רוזן רק רגעים אחרים. היה נוקשה, אבל הוא מסביר
נוקשה. עם פרונדיזי דיבר על עניינים כלליים - ברך אותו על המפעל
החדש (פלדה) שהוא מקים. אמר לו, שידבר כיהודי וכישראלי - מדוע עשו
זאת הצעירים. הוא היה רק נרגז על משפט אחד בתשובה שלנו (על היות
נאצים בארגנטינה), אבל קיבל פיצוי והיה מרוצה מחשובתי אני, והודיע
שהתקרית בשבילו מחוסלת. הוא הדגיש שהיהודים מציקים, ומקווה שהכל
יהיה בסדר. ציין גם המצב המתוח בעולם - ואינו רוצה מתיחות נוספת,
וגם חרד לענין קובה.

אכל הם דורשים אותי - רוצים שאני אבקר בארגנטינה.
היועץ שאל הראשון - אם בא בחשבון ביקורי אחרי חידוש השגרירות, או
ביקורה של שרת-החוץ. ענה ששרת-החוץ עלולה לבוא. לא היה מרוצה.
בפעם השניה אמר לו שוב, שבואי הוא חלק מן ההסדר - רוזן אמר לו,
שאין זה חלק מן ההסדר. בבוא פרדו לניו-יורק וודאי שידבר אתו על
הדבר.

היהודים רוצים שאבוא, מודאגים מהמשפט : חוששים שמשפט-
מות יעורר תגובה נגד יהודים. היהודים אמילו ביקשו לארגן להם הגנה
עצמית. יש כבר התארגנות של הגנה עצמית על-ידי הנוער - לשם פירוק.
יש שני עתונים יומיים באיריש - אחד לא מופיע בשבת, ואחד לא מופיע
ביום ב'.

- נמנשת עם נוער ? עם מכון שמלמדים עברית.

בני המושבות של הברון מבינים עברית, אם כי לא מדברים.

רוזן סבור, שרצוי כי אומין 2-3 מנהיגים יהודים לדון אתם
על משפט אייכמן.

ישאר פה עד העצרת - בעוד חודש.
